EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.12.2012
COM(2012) 368 final/2

CORRIGENDUM
Annule et remplace le document COM(2012) 368 final du 6.7.2012
Pas de modifications dans le texte, seulement la page de couverture a éte modifiée.
Concerne toutes version linguistiques.

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om medlemsstaternes bestræbelser i 2010 på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder

{SWD(2012) 395 final}
{SWD(2012) 396 final}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om medlemsstaternes bestræbelser i 2010 på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder

1. INDLEDNING

Medlemsstaterne skal hvert år senest den 1. maj tilsende Kommissionen en rapport om deres bestræbelser i det foregående år på at skabe en bæredygtig ligevægt mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder. På grundlag af disse rapporter og dataene i EU-fiskerflåderegistret udarbejdede Kommissionen et resumé for 2010 og forelagde det for Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og Komitéen for Fiskeri og Akvakultur. Denne rapport, som indeholder resuméet af medlemsstaternes rapporter, forelægger Kommissionen nu for Rådet og Europa-Parlamentet sammen med et teknisk bilag og udtalelserne fra ovennævnte komitéer.

Disse rapporter giver desværre stadig kun begrænset mulighed for at vurdere kapaciteten i medlemsstaterne. Revisionsretten konkluderede, at reglerne for medlemsstaternes indberetning er uhensigtsmæssige og uklare, og mener, at dette er en af årsagerne til, at de fleste medlemsstaters rapport er ufuldstændig og utilstrækkelig, hvilket betyder, at det er umuligt at udlede konklusioner vedrørende overkapacitet i fiskeriet. Kommissionen tilslutter sig disse konklusioner og vil, indtil der vedtages en reform af den fælles fiskeripolitik, fortsat samarbejde med STECF og medlemsstaterne om at videreudvikle Kommissionens tjenestegrenes retningslinjer vedrørende kapacitet, så der kan skabes større klarhed om krav til oplysninger og indberetningsstruktur.

2. RESUMÉ AF MEDLEMSSTATERNES RAPPORTER

Nedenstående resumé er baseret på medlemsstaternes rapporter[1]. De er selv en forkortet udgave af medlemsstaternes egen vurdering af ligevægten mellem deres flådes størrelse og de ressourcer, der afsættes til den. Kommissionen foreslog medlemsstaterne at følge Kommissionens tjenestegrenes retningslinjer, der er udarbejdet på grundlag af vejledning fra STECF, i deres vurdering af ligevægten mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. De betegnes i det følgende som "retningslinjerne".

2.1. Belgien

Retningslinjerne blev fulgt i rapporten for to bomtrawlerkategorier. Den gennemsnitlige værdi af den biologiske indikator for både rødspætte og tunge var acceptabel. Kapacitetsudnyttelsen lå på 80-90 %. Investeringsafkastet for 2009 udviste negative værdier, men dette kan skyldes en ny beregningsmetode. Antallet af fuldtidsansatte er fortsat dalende, mens lønningerne steg lidt for kategorien 24-40 m og faldt for kategorien 12-24 m.

---

[1] Rapporterne er offentliggjort på Kommissionens websted.

To fartøjer blev delvist oplagt i 2010. Det vigtigste resultat i årets løb var gennemførelsen af et program for investeringer ombord under Den Europæiske Fiskerifond, herunder investeringer i forbedring af energieffektiviteten ombord.

2.2. Bulgarien

Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. Bulgarien konkluderer, at fiskebestande og flåde ser ud til at være i balance. For fartøjer på under 12 m ønsker Bulgarien at forbedre balancen gennem ophugnings- og moderniseringsforanstaltninger. I 2010 steg den bulgarske flådes kapacitet med 3,0 % i tonnage og 5,1 % i effekt. Antallet af fartøjer steg med 134 (6,1 %). Antallet af fiskedage steg også i 2010 sammenlignet med 2009 på grund af myndighedernes beslutning om at udskifte inaktive fartøjer og dermed skabe muligheder for nye fartøjsejere. I 2010 var i alt 1 311 fartøjer (56 % af alle fartøjer) inaktive.

2.3. Danmark

Retningslinjerne blev fulgt for 11 flådekategorier. Analysen viser, at situationen er stabil, og at der ikke er nogen betydelig langsigtet fysisk overkapacitet. Når passive fartøjer medtages, er der dog overkapacitet i kategorierne med små fartøjer. De økonomiske indikatorer viser stigende overkapacitet rent økonomisk. Kvoteoverførsel har medført et fald i antallet af kommercielle fartøjer.

I 2010 blev den danske fiskerflådes kapacitet reduceret med 9,5 % i BT, 9,4 % i kW og 3,1 % i antal fartøjer. Den største reduktion skete i fartøjskategorien 12-24 m. Flåden er omfattet af genopretningsplanen for torsk for Nordsøen og Østersøen. I 2009-2010 var fiskeriindsatsen forholdsvis stabil i Nordsøen og faldt med 16 % i Østersøen.

2.4. Tyskland

I rapporten blev spørgsmålet om ligevægt beskrevet efter en kvalitativ biologisk tilgang, men den indeholdt ikke nogen formel konklusion vedrørende status. Ligevægtsindikatorer anslås ikke. Ifølge den kvalitative tilgang er der balance mellem flåde og fiskerimuligheder, men rapporten indeholder ikke noget om den tilgængelige og udnyttede fiskeriindsats. Der var 1 674 fartøjer, 67 219 BT og 158 385 kW i flåderegistret pr. 31. december 2010. I løbet af året blev flåden reduceret netto med 93 fartøjer. Dette skyldtes for størstepartens vedkommende et fald i antallet af ikke-industrielle kystfiskerfartøjer. Kapacitetsreduktionen i kategorien med fartøjer på over 12 m, der fisker med passive redskaber, og bomtrawlerkategorien (liste I og II) skyldtes især sildebestandens dårlige tilstand.

2.5. Estland

Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. Kapacitetsudnyttelsen er lav for trawlere i Østersøen, selv om den steg fra 60 til 70 %, mens antallet af fartøjer faldt. For højsøfiskerfartøjer var kapacitetsudnyttelsen acceptabel. Investeringsafkastet var positivt for trawlere i Østersøen, men negativt for ikke-kommercielle fartøjer (under 12 m). Ifølge Estlands marine institut lå kapaciteten i kategorien med trawlere i Østersøen og højsøfartøjer under den optimale kapacitet. For begge kategorier er kun aktive fartøjer medregnet.

I 2010 faldt kapaciteten i kategorien med trawlere i Østersøen med 10 % i kW og 2 % i BT. Fem fartøjer forlod flåden med offentlig støtte. Kapaciteten i kategorien med højsøfiskerfartøjer faldt med 7 %.

2.6. Grækenland

Rapporten indeholdt ingen beregning af de indikatorer, der foreslås i retningslinjerne. Det var ikke muligt at anføre tekniske og biologiske indikatorer i rapporten, da det nationale fiskeridataindsamlingsprogram ikke var gennemført. Ud fra data for fangster og fiskeriindsats, der stammer fra andre programmer, konkluderes det dog i rapporten, at fiskeriaktiviteterne og situationen for biologiske bestande var uændret i forhold til det foregående år. I 2010 forlod ingen fiskerfartøjer flåden med offentlig støtte. De fartøjer, der blev trukket ud af flåden, var hovedsagelig ikke-kommercielle kystfiskerfartøjer. I 2010 blev fiskerflåden reduceret med 100 fartøjer (0,6 %), og fiskerikapaciteten faldt med 0,08 % i kW, men steg med 0,1 % i BT.

2.7. Spanien

Retningslinjerne blev kun delvist fulgt for nogle flådekategorier på grund af problemer med adgang til data og den spanske flådes meget sammensatte karakter. Den eneste anvendte indikator var *cpue*[2]. Rapporten indeholdt ingen konklusioner vedrørende ligevægten mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. I rapporten beskrives de forskellige flådekategorier og særlige fiskeritilladelser, som den spanske flåde er baseret på. Disse er kategoriseret efter driftsområde, anvendte fangstredskaber og målarter.

Mellem 2009 og 2010 blev flådens kapacitet reduceret med 274 fartøjer (2,46 %), 5,6 % i tonnage og 4,5 % i effekt. Forholdet mellem denne kapacitetsreduktion og planerne for tilpasning af fiskeriindsatsen for den spanske flåde var dog ikke beskrevet tilfredsstillende.

2.8. Frankrig

Retningslinjerne blev ikke fulgt i den franske rapport. I stedet anvendte Frankrig fire alternative indikatorer. På basis af tendensen i flådekapacitet og den procentvise udnyttelse af kvoterne konkluderes det i rapporten, at der i hovedparten af Frankrigs fiskeri er ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. Kapaciteten i Frankrigs kontinentale flåde falder fortsat og blev i perioden 31. december 2006 til 31. december 2010 reduceret med omkring 20 % i effekt og antal fartøjer. I løbet af samme periode blev antallet af højsøfiskerfartøjer registreret i Frankrigs oversøiske departementer reduceret med 10 %, mens størrelsen af den ikke-kommercielle fiskerflåde i disse regioner steg med 30 %. Rapporten indeholder en liste over alle ordninger for særlige fiskeritilladelser og de vigtigste arter omfattet af kvote- eller indsatsbegrænsninger, men beskrivelsen af forholdet mellem disse ordninger og reduktionen af fiskerikapaciteten er utilstrækkelig.

---

[2] Fangst pr. indsatsenhed.

2.9. Irland

Retningslinjerne blev ikke fulgt i den irske rapport, og den indeholdt heller ikke en vurdering af, om der er ligevægt mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder. Flåden er inddelt i fem kategorier. De vigtigste er den pelagiske fartøjskategori med 23 pelagiske trawlere og kategorien med polyvalente fartøjer, som udgør størstedelen af flåden. Det fastslås i rapporten, at mange af målbestandene ligger uden for sikre biologiske grænser, hvilket dokumenteres af nedgangen i kvoter og fangster. Den irske flåde er omfattet af den fiskeriindsatsreducerende ordning under bilag II til TAC- og kvoteforordningen og ordningen for de vestlige farvande, men myndighederne har haft problemer med at vurdere følgerne af disse fiskeriindsatsreducerende ordninger for flådens kapacitet.

2.10. Italien

Retningslinjerne blev fulgt i den italienske rapport. Indikatorerne blev beregnet på grundlag af tal fra 2010. Den eneste anvendte biologiske indikator var *cpue*. Dens værdi faldt lidt i 2010 sammenlignet med 2009, især på grund af trawlerkategorien, men forbedredes for ikke-kommercielle fartøjer, garnfartøjer og notfartøjer. Kapacitetsudnyttelsen var lavere end i 2009. Gennemsnitstallet for hele flåden lå på kun 54 %, skønt trawlere, bomtrawlere og notfartøjer har værdier på over 70 %. De økonomiske indikatorer viser negative værdier for store trawlere og notfartøjer. Generelt forringedes ligevægten mellem flåden og fiskerimulighederne i 2010.

I 2010 blev den italienske flådes kapacitet reduceret med omkring 4 % udtrykt i tonnage og 3,2 % i effekt, mens antallet af fartøjer kun faldt med 0,5 %.

2.11. Cypern

Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. Der er tegn på overkapacitet for demersale trawlere. Deres *cpue* og indkomsten faldt, og skønt de udnyttes 100 %, er de omfattet af en lang periode med lukket fiskeri. For den ikke-kommercielle flåde tyder et relativt stabilt *cpue* i kombination med lav udnyttelse og faldende indkomst på kapacitetsoverskud. Kategorien med fartøjer med polyvalente, passive fangstredskaber (12-24 m) udviste trods underudnyttelse en stigning i *cpue* og indkomst. Oplægningen af fartøjer under ordningen for tilpasning af flåden tyder på, at kapaciteten fra og med 2010 kan være i ligevægt med fiskerimulighederne.

I perioden 2009-2010 blev fiskerflåden reduceret med 21,4 % i BT, 11,4 % i kW og 13,4 % i antal fartøjer. I 2010 resulterede gennemførelsen af den flerårige genopretningsplan for almindelig tun i en reduktion af antallet af langlinefartøjer, der fisker efter denne art, med 44 % i BT og 58 % i kW.

2.12. Letland

Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. De biologiske indikatorer tyder på, at fiskeriet ligger på et bæredygtigt eller næsten bæredygtigt niveau. Den økonomiske indikator (CR/BER[3]) viser, at alle kategorier var rentable i 2009, og de sociale indikatorer viser fiskerisektorens økonomiske betydning for befolkningen.

[3] Løbende omsætning divideret med nulpunktsomsætning.

Kapacitetsudnyttelsen har lave værdier, under 70 % for alle kategorier, men dette betragtes ikke som et tegn på strukturel uligevægt. På dette grundlag konkluderes det i rapporten, at yderligere kapacitetsreduktioner ville resultere i en bedre ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder.

I 2010 reduceredes flådens kapacitet med 424 BT (1,0 %) og 1 002 kW (1,6 %), mens selve flåden reduceredes med 8 fartøjer (1,0 %).

2.13. Litauen

Retningslinjerne blev ikke fulgt i den litauiske rapport, og den indeholdt heller ikke nogen vurdering af, om der er balance mellem flådekapaciteten og fiskerimulighederne. Det er ifølge Litauen vigtigt at sikre ligevægt, men samtidig skal fiskerflåden fortsat have kapacitet til at kunne udnytte de kvoter, den tildeles. For ikke-kommercielle fartøjer var kvoteudnyttelsen relativt lav.

Den litauiske fiskerflådes kapacitet blev i 2010 reduceret med 3 325 BT (6,75 %), 1 990 kW (3,53 %) og 22 fartøjer (11,4 %); størstedelen af denne kapacitet stammede fra langdistanceflåden. Litauens fiskerflåde blev reduceret, før den flerårige torskeforvaltningsplan for Østersøen trådte i kraft, og denne plan havde derfor ingen indvirkning på flådereduktionen.

2.14. Malta

Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. Det konkluderes i rapporten, at de ressourcer, der udnyttes af den maltesiske fiskerflåde, er i en sådan tilstand, at en reduktion af fiskerikapaciteten ikke er nødvendig. Den tekniske indikator viser en lav udnyttelsesgrad for flåden, og under halvdelen af Maltas nuværende flåde er i brug. Den biologiske indikator har høj værdi for trawlerflåden. Det fremgår af rapporten, at dette resultat generelt ikke har den store betydning, fordi der ikke er nok data til rådighed til, at der kan foretages en analytisk vurdering af bestandene. For den sociale indikator betragtes kun ét segment som bæredygtigt i 2009.

I 2010 indstillede otte fiskerfartøjer deres fiskeri i henhold til ordningen med endeligt ophør. Der gjaldt ikke nogen ordning for justering af fiskeriindsatsen for den maltesiske flåde.

2.15. Nederlandene

Retningslinjerne blev fulgt for kategorierne bomtrawlere og frysetrawlere til pelagisk fiskeri. Den tekniske indikators værdi steg betragteligt for bomtrawlersektoren, fra 0,67 i 2009 til 0,89 i 2010. Værdien ville have været 0,7, hvis man havde beregnet det teoretiske maksimale antal dage, hvilket tyder på overkapacitet i flåden, fordi kvoten så kunne udnyttes af færre fartøjer. Den biologiske indikator er stadig over 1, men forventes at blive forbedret i 2011.

Fladfisksektoren opnåede bedre økonomiske resultater i 2009 på grund af lavere oliepriser. For den pelagiske flåde viser indikatoren for bruttoværditilvækst et kraftigt fald, der skyldes høje brændselspriser, en lavere kvote og faldende fiskepriser.

I 2010 steg antallet af fartøjer med 1,8 %, men kapaciteten faldt med 2 % i kW og 5 % i BT.

2.16. Polen

Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. Det konkluderes i rapporten, at fiskerikapaciteten ligger på et sikkert niveau for fartøjer under 10 m og for fartøjer på 12-18 m, der bruger bundtrawl. For andre kategorier er der en risiko for uligevægt i fiskerikapaciteten. I underområde 22-24 var fiskeridødeligheden for disse bestande i 2008 højere end målet for dødelighed. Ingen af flådekategorierne opnåede gode resultater for de anvendte indikatorer for økonomisk kapacitet. For de fleste fartøjskategorier undtagen kategorien med pelagiske fartøjer lå lønnen under gennemsnitslønnen i den nationale økonomi. Fiskeriindustrien i Østersøen tegnede sig i 2008 for en værditilvækst på 5,3 ‰ af BNI.

I 2010 blev 18 fartøjer oplagt med offentlig støtte, hvilket medførte et permanent fald i den polske flådes fiskerikapacitet på 1 528 BT og 4 379 kW.

2.17. Portugal

Retningslinjerne blev fulgt i rapporten, hvor det konkluderes, at flåden kan operere bæredygtigt både henset til biologi og økonomi. Indikatorerne viser en lav kapacitetsudnyttelse for den ikke-industrielle flåde og lav rentabilitet for trawlere på over 24 m. Forholdet mellem fangster og biomasse blev brugt som biologisk indikator for to arter, sardiner og kulmule.

I 2010 faldt flådens samlede kapacitet med 2,4 % og 2 % i henholdsvis tonnage og effekt. Kapaciteten i kategorien for kystfiskertrawlere faldt med over 8 %, mens der på Madeira var en kapacitetsstigning. Portugal gennemførte syv ordninger for justering af fiskeriindsatsen, hvilket resulterede i, at 35 fiskerfartøjer indstillede deres fiskeriaktiviteter med offentlig støtte i 2010.

2.18. Rumænien

Retningslinjerne blev ikke fulgt i den rumænske rapport, selv om der forelå økonomiske data. Af de 522 fartøjer i flåderegistret var kun 380 aktive i 2010. Brislingefangster (28,4 t) ligger stadig langt under den tildelte kvote (12 750 t), og flåden er gammel og i dårlig teknisk stand. Det konkluderes derfor i rapporten, at der ikke er uligevægt mellem kapacitet og fiskebestande. Desuden bidrager forbuddet mod at bruge bundtrawl til, at flåden opererer bæredygtigt ud fra et biologisk synspunkt.

I 2010 blev flådens kapacitet reduceret med 35,4 % i BT. Rumænien registrerede 46 fartøjer (396 BT og 2 979 kW) på grundlag af en administrativ beslutning, der blev truffet før tiltrædelsen, og 9 fartøjer blev oplagt med offentlig støtte med en samlet kapacitet på 565 BT og 1 500 kW. Rumænien ønsker at opretholde et mindste antal fartøjer ("minimum vitalis"), som anslås til 12-13 moderne fiskerfartøjer.

2.19. Slovenien

Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. *Cpue* for ansjoser viser en faldende tendens, mens *cpue* for sardiner viser en stigende tendens. Der er konstateret en negativ

tendens for fangst pr. indsatsenhed for de fleste målarter for fiskerfartøjer, der bruger bundsatte hildingsgarn og skovltrawl.

Overkapaciteten i den slovenske fiskerflåde fremgår tydeligt af den tekniske indikator, der viser værdier på under 70 %. Desuden viste analysen en for høj fiskeriindsats for hildingsgarn, toggergarn og skovltrawl.

I 2010 var der ingen ændringer i den slovenske fiskerflåde. Slovenien agter at gennemføre foranstaltninger for at begrænse fiskeriindsatsen, mindske antallet af fartøjer ved at yde offentlig støtte til oplægning og skabe mulighed for permanent eller midlertidig oplægning af fartøjer.

2.20. Finland

Retningslinjerne blev ikke fulgt i rapporten, men det konkluderes, at der er en acceptabel ligevægt mellem flåden og fiskerimulighederne. Kvoteudnyttelsen er en smule lav for alle arter undtagen brisling og torsk. Det pelagiske fiskeri betragtes som fuldt udnyttet, så der er ikke givet tilladelse til kapacitetsforøgelse for fartøjer på over 12 m.

Der var i 2010 en mindre stigning i den samlede flådekapacitet på 143 BT og 440 kW. Stigningen vedrørte især ikke-kommercielt kystfiskeri, idet der samtidig var en nedgang i kapaciteten i den pelagiske trawlerflåde. I 2010 steg fiskeriindsatsen med 8,8 % sammenlignet med 2009, især inden for pelagisk fiskeri.

2.21. Sverige

Retningslinjerne blev fulgt i rapporten. Indikatorerne viser overkapacitet i flere kategorier i flåden. Bruttoværditilvæksten viser, at fiskeriet bidrager til økonomien, men betragtes som lav pr. FTÆ eller pr. fartøj. Fiskeridødeligheden er stadig for høj i tre segmenter. Kapacitetsudnyttelsen varierer mellem 30 og 72 % (beregnet for kW-dage). Flåden er omfattet af torskegenopretningsplanen for Skagerrak, Kattegat og Nordsøen. En ophugningsplan for bundtrawlere reducerede kapaciteten med 426 BT og 6 284 kW.

Samlet set faldt kapaciteten med 3,6 % i antal fartøjer, 12,4 % i BT og 7,8 % i kW. Tilgangs-/afgangsordningen, ophugningsordninger og omsættelige fiskerirettigheder for pelagisk fiskeri har påvirket tilpasningen af fiskerikapaciteten.

2.22. Det Forenede Kongerige

Det Forenede Kongerige har ikke indsendt en rapport.

3. OVERHOLDELSE AF REGLERNE FOR FORVALTNING AF FISKERIKAPACITET

Alle medlemsstaterne har overholdt reglerne, også de specifikke begrænsninger for de flåder, der er registreret i EU's fjernområder. Det skal dog bemærkes, at kapacitetslofterne ikke længere var restriktive og derfor ikke bidrog til at reducere overkapaciteten. Samlet set lå EU's fiskerflådes kapacitet 12 % under kapacitetslofterne for tonnage og 9 % for effekt, varierende fra 2 til 63 % (jf. tabel 1 og 2 i rapportens tekniske bilag).

Ifølge EU's fiskerflåderegister bestod EU's fiskerflåde pr. 31. december 2010 af 78 831 fartøjer med en samlet fiskerikapacitet på 1 674 320 BT og 6 058 017 kW. I 2010 faldt antallet af fartøjer med 0,96 %, mens tonnage og effekt faldt med henholdsvis 3,8 % og 2,5 %. I disse tal indgår fartøjer, der er registreret i EU's fjernområder. Den begrænsede kapacitetsnedgang er næppe nok til at udligne et anslået teknisk fremskridt på 3 % om året.

I otteårsperioden 2003-2010 blev der taget ca. 338 000 GT svarende til 1058 000 kW ud af EU-flåden (inkl. EU's fjernområder) med offentlig støtte, hvoraf 32 672 GT svarende til 87 645 kW blev taget ud i 2010.

4. KVALITETEN AF MEDLEMSSTATERNES RAPPORTER

Af de 22 berørte medlemsstater var vurderingen, at 15 medlemsstater havde afgivet en samlet udtalelse om ligevægten mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder. Det Forenede Kongerige har ikke indsendt en rapport om flåden.

Af disse 15 medlemsstater gav STECF otte medlemsstater et pointtal for kvalitet på eller over to (af tre point), mens syv medlemsstater fik et eller under halvandet point. Kun fire medlemsstater fik de maksimale tre point.

Dette resultat betyder, at der, selv om et stigende antal medlemsstater helt eller delvist følger Kommissionens tjenestegrenes retningslinjer og indsender deres rapport inden for fristen, stadig skal ske forbedringer for at sikre den kvalitet, der er nødvendig for at skabe et overblik over ligevægten mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder.

I nogle tilfælde er påstanden om at have skabt balance mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder ikke underbygget af en af kapacitetsindikatorerne i retningslinjerne eller dertil svarende. Der skal gøres mere for at begrunde disse vurderinger på basis af resultaterne af indikatorerne.

For bedre at kunne føre tilsyn med ligevægten opfordres medlemsstaterne kraftigt til at bruge Kommissionens tjenestegrenes retningslinjer og indsende begrundede konklusioner om situationen med hensyn til denne ligevægt. STECF konkluderer i plenarrapporten fra november 2011, at ligevægt eller uligevægt i sig selv ikke kan måles eller gives en kvantitativ værdi på grund af de meget komplekse faktorer, der skal tages hensyn til (biologiske, økonomiske og sociale). Kvalitative, beskrivende vurderinger af graden af ligevægt eller uligevægt mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder er nyttige, når de er baseret på dokumentation.

Ud over pålidelige data er medlemsstaternes viden om og erfaringer fra deres flåde af største vigtighed og sætter en medlemsstat i stand til at udarbejde en ansvarlig, veldokumenteret analyse af ligevægten mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder.

Alligevel har medlemsstaterne stadig problemer med at følge retningslinjerne. Revisionsretten konkluderede, at reglerne for medlemsstaternes indberetning af deres bestræbelser på at skabe ligevægt mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder er utilstrækkelige og mangler klarhed. Revisionsretten fastslår, at dette er en af grundene til medlemsstaternes ufuldstændige og utilstrækkelige indberetninger, som betyder, at det er umuligt at udlede konklusioner vedrørende fiskerioverkapacitet. De

biologiske indikatorer er stadig de mest problemfyldte. Dødelighedstallene eller forholdet mellem fangster og biomasse er af begrænset nytteværdi på grund af kompleksiteten eller mangel på data. Kommissionen vil sammen med STECF og medlemsstaterne videreudvikle de eksisterende retningslinjer fra Kommissionens tjenestegrene for, hvordan medlemsstaterne skal vurdere overkapacitet og indføre indberetningsskabeloner udarbejdet af STECF, så der kan skabes større klarhed om krav til oplysninger og indberetningsstruktur.

STECF gav følgende sammenfattende vurdering:

Overordnet set er der igen store forskelle med hensyn til fuldstændigheden og kvaliteten af medlemsstaternes rapporter for 2010, men der er også sket en generel forbedring af fuldstændighed og kvalitet sammenlignet med rapporterne for 2009. Ligevægtsindikatorerne var generelt af højere standard end i 2009-rapporterne.

Følgende vigtige punkter kan fremhæves:

Der er sket en vis generel forbedring af, hvor mange af de krævede elementer medlemsstaternes rapporter indeholder, sammenlignet med 2009-rapporterne.

Fem medlemsstater (Cypern, Malta, Portugal, Slovenien og Sverige) opnåede fuldt pointtal for at have medtaget de krævede elementer sammenholdt med kun to medlemsstater for 2009-rapporterne trods strengere bedømmelse i år af, om de krævede elementer var medtaget.

Det krævede element, som færrest medlemsstater indgav, var igen element 1.d.ii, Plan for forbedring af flådeforvaltningssystemet, som kun otte medlemsstater indgav.

15 medlemsstater blev vurderet til at have afgivet en samlet udtalelse om, hvorvidt deres flåde var eller ikke var i balance med deres fiskerimuligheder i 2010 (sammenholdt med 13 i 2009-rapporterne og 7 i 2008-rapporterne).

Sverige stod for den største forbedring i pointtal for kvalitet og gik fra 16,5 i 2009-rapporten til 30 ud af 33 mulige point i 2010-rapporten.

Tabel 1 viser STECF's tabel over medlemsstaternes pointtal for tilstedeværelsen af de krævede elementer i den årlige rapport.

Q	Krævet element i rapporten	Maks. pointtal	BE	BG	CY	DK	EE	FI	FR	DE	EL	IE	IT	LV	LT	MT	NL	PL	PT	RO	SI	ES	SE
1A	i) Beskrivelse af flåder	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
	ii) Sammenhæng med fiskerier	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
	iii) Udvikling i flåder	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
1B	i) Redegørelse for indsatsbegrænsende ordninger	2	2	2	2	2	2	2	2	0	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
	ii) Indsatsbegrænsende ordningers indvirkning på kapaciteten	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
1C	Redegørelse for overholdelse af tilgangs-/afgangsordningen og referenceniveauet	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
1D	i) Sammenfatning af flådeforvaltningssystemets stærke og svage sider	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
	ii) Plan for forbedring af flådeforvaltningssystemet	2	0	2	2	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	2	0	2	2	0	2	0	2
	iii) Oplysninger om det generelle niveau for overholdelse af flådepolitikkens instrumenter	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1
1E	Oplysninger om ændringer af de administrative procedurer, der er relevante for forvaltningen af flåden	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	Rapport på ti sider eller derunder?	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
O	Generelt: Indeholder rapporten en vurdering af ligevægten mellem kapacitet og muligheder?	3	3	3	3	3	0	3	3	3	3	0	3	0	0	3	3	0	3	3	3	0	3
Samlet pointtal:		24	20	23	24	22	17	22	19	19	22	14	21	19	18	24	22	21	24	22	24	17	24

Tabel 1: Medlemsstaternes pointtal for tilstedeværelsen af krævede elementer i den årlige rapport Tabel 1 Medlemsstaternes pointtal for kvaliteten af de krævede elementer i den årlige rapport.

5. KONKLUSIONER

Flådekapacitet er stadig en af de største hindringer for et bæredygtigt fiskeri og et af de elementer, som Kommissionen ønsker behandlet i den foreslåede reform af den fælles fiskeripolitik.

Data fra 2010 tyder på, at kapacitetsreduktionerne i 2010, 3,6 % i tonnage og 2 % i effekt, er i overensstemmelse med de foregående års, selv om det så ud til, at kapacitetstilpasningen udtrykt i tonnage var gået en smule hurtigere.

Omfanget af kapacitet, der blev oplagt med offentlig støtte i 2010, var mindre end i 2009 og koncentreret i enkelte medlemsstater. Spanien, Italien og Frankrig tegnede sig for ca. 80 % af den samlede tonnage. Denne tonnage, der blev oplagt med offentlig støtte, udgjorde omkring 50 % af nettotonnagereduktionen i årets løb.

Det er en svaghed i forvaltningssystemet, jf. den danske rapport, at det er vanskeligt at kontrollere, om motorkraften er opgivet korrekt. Dette er ikke et specifikt dansk problem, men vedrører også andre medlemsstater.

Igen fortæller tal for den nominelle flådereduktion meget lidt om det virkelige spørgsmål om overkapacitet, nemlig at faste parametre (såsom BT og kW) ikke kan måle teknisk fremskridt, og at der er vanskeligheder med at måle motorkraft i praksis, hvilket gør den formelle overholdelse af kapacitetslofter mere eller mindre meningsløs.

Den årlige økonomiske rapport for 2009 viste, at et stort antal fiskerfartøjer, de fleste små, ikke havde nogen fiskeriaktivitet. Skønt fartøjers inaktivitet kan skyldes en lang række forskellige tekniske, økonomiske og sociale forhold, tyder en kombination af lavt aktivitetsniveau, uforholdsmæssigt store fiskeritryk for nogle bestande og dårlige økonomiske resultater på, at overkapacitet stadig er en af de største hindringer for et bæredygtigt fiskeri. Der er brug for en konsekvent tilgang til, hvordan inaktive fartøjers kapacitet skal indgå i vurderingen af overkapacitet, da dette kan føre til en anden konklusion vedrørende tilstedeværelsen af overkapacitet. Eftersom mange inaktive fartøjer er mere eller mindre "parate til at fiske", bør de indgå i beregningerne, hvis man skal udarbejde et fuldstændigt overblik over overkapacitet.

Nogle flådekategorier er afhængige af adgang til støtte for at kunne overleve. En høj grad af afhængighed af støtte for at kunne skabe gode økonomiske og sociale resultater er et andet tegn på eventuel økonomisk overkapacitet.

Flere medlemsstater har konkluderet i deres rapporter, at en kapacitetsreduktion ville bidrage til at forbedre visse fiskeriaktiviteters biologiske og økonomiske bæredygtighed. Reduktion af fiskerikapacitet – med eller uden offentlig støtte – for at skabe balance mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder er de pågældende medlemsstaters ansvar. Kapacitetstilpasninger afhænger ikke kun af medlemsstaternes myndigheders målinger, men også af, om sektoren er villig til at reducere kapaciteten. Med de aktuelle kapacitetsreduktioner, der i hvert tilfælde til dels opvejes af den teknologiske udvikling, bliver det vanskeligt at fjerne overkapacitet på kort sigt, hvis den nuværende politik ikke ændres. Disse betragtninger sætter spørgsmålstegn ved behovet for og effektiviteten af offentligt

finansierede kapacitetsreduktioner. Som Revisionsretten også konkluderer i sin rapport, har de nuværende foranstaltninger ikke haft de ønskede virkninger, og der er brug for en ny tilgang til at løse problemet, samtidig med at de eksisterende foranstaltninger skal håndhæves bedre.

Trods brugen af bedre definerede indikatorer har det vist sig, at det ikke er lykkedes at bortskaffe overkapaciteten med de nuværende kapacitetsbegrænsninger. Kommissionen behandler manglerne ved det nuværende system i sine reformforslag til en ny fælles fiskeripolitik.